

litra a, i Europarådets korruptionskonvention. Denne jurisdiktionspligt kan der ikke tages forbehold overfor.

Artikel 7 i EU's fælles aktion og artikel 17, stk. 1, litra b, 1. led, i korruptionskonventionen medfører endvidere pligt til at have straffemyndighed i tilfælde, hvor gerningsmanden er statsborger i den pågældende medlemsstat. Efter artikel 7, stk. 1, litra b, i fælles aktionen kan medlemsstatens lovgivning kræve, at adfærden også skal være strafbar i det land, hvor den fandt sted (dobbelts strafbarhed). Endelig indeholder artikel 7, stk. 1, litra c, pligt til at have straffemyndighed i tilfælde, hvor lovovertrædelsen er begået til fordel for en juridisk person, der driver virksomhed i den private sektor, og som har sit hjemsted på den pågældende medlemsstats område.

Artikel 7, stk. 2, i fælles aktionen og artikel 17, stk. 2, i korruptionskonventionen åbner mulighed for at tage forbehold om ikke at fastsætte straffemyndighed i et eller flere af de ovennævnte tilfælde eller om kun at fastsætte straffemyndighed i særlige tilfælde eller på særlige betingelser. Fælles aktionens artikel 7, stk. 4, og korruptionskonventionens artikel 17, stk. 3, indeholder særlige regler om jurisdiktionspligt, hvis der ikke sker udlevering.

Som anført i pkt. 4.7.1.4., foreslås det, at der ved ratifikationen af Europarådets korruptionskonvention i medfør af konventionens artikel 17, stk. 2, afgives erklæring om, at Danmark i de i artikel 17, stk. 1, litra b, 1. led, omhandlede tilfælde (egne statsborgere) betinger straffemyndigheden af, at forholdet også er strafbart efter lovgivningen i det land, hvor forholdet blev begået. Dette forbehold omfatter også bestikkelse i private retsforhold.

Et tilsvarende forbehold er ikke påkrævet efter EU's fælles aktion, idet jurisdiktionsbestemmelsen i artikel 7, stk. 1, litra b, efter sit eget indhold giver mulighed for at stille krav om dobbelt strafbarhed.

Derimod bør der efter Justitsministeriets opfattelse tages forbehold over for jurisdiktionspligten i fælles aktionens artikel 7, stk. 1, litra c, idet denne pligt - ud over hvad der følger af litra a og b i bestemmelsen - synes at omfatte forhold, der kun har en meget begrænset tilknytning til Danmark.

Det foreslås derfor, at Generalsekretariatet for Rådet, når Danmark gennemfører den fælles aktion, i medfør af artikel 7, stk. 3, jf. stk. 2, underrettes om, at Danmark ikke anvender artikel 7, stk. 1, litra c. Dette vil indebære, at straffelovens § 8, nr. 5, ikke vil kunne anvendes på forhold, der er omfattet af artikel 7, stk. 1, litra c. Om der i øvrigt måtte være dansk straffemyndighed med hensyn til sådanne forhold, vil bero

på de øvrige jurisdiktionsbestemmelser i straffelovens §§ 6-9.

5. Hvidvaskning og strafansvar for juridiske personer m.v.

5.1. Anden protokol til Konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser

Formålet med den anden protokol til konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (anden protokol), jf. *lovforslagets bilag 3*, er at styrke det strafferetlige samarbejde mellem medlemsstaterne om bekæmpelse af hvidvaskning af udbytte fra svig og bestikkelse, således som disse lovovertrædelser er defineret i EU-svigskonventionens artikel 1 og første protokols artikel 2 og 3, og om bekæmpelse af sådan kriminalitet, der begås til fordel for en juridisk person.

Ved protokollen forpligter medlemsstaterne sig på grundlag af en fælles definition af begreberne »hvidvaskning af penge« og »juridisk person« til at betragte hvidvaskning af udbytte fra EU-svig og fra aktiv og passiv bestikkelse med tilknytning til EU-svig som strafbare handlinger og til at kunne straffe juridiske personer for EU-svig, aktiv bestikkelse med tilknytning til EU-svig og hvidvaskning af penge som nævnt ovenfor, der begås for at skaffe den juridiske person vinding. Efter sin ordlyd forpligter protokollen ikke medlemslandene til at kriminalisere hvidvaskning af udbytte fra bestikkelse, der ikke berører De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.

Artikel 1 indeholder bl.a. en definition af begreberne »juridisk person« og »hvidvaskning af penge«.

Ved begrebet »juridisk person« forstås enhver enhed, der har denne status i henhold til den nationale lovgivning, der finder anvendelse, dog ikke stater og andre offentlige organer under udøvelsen af offentligretlige beføjelser samt offentligretlige internationale organisationer.

Ved begrebet »hvidvaskning af penge« sigtes til den adfærd, som er defineret i artikel 1, tredje led, i Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge, hidrørende fra udbyttet fra EU-svig, i hvert fald i grove tilfælde, og fra aktiv og passiv bestikkelse.

Artikel 2 forpligter til at gøre hvidvaskning af penge strafbart. Af definitionen af »hvidvaskning af penge« i artikel 1 følger som nævnt, at forpligtelsen til at kriminalisere hvidvaskning med hensyn til udbyttet fra EU-svig kan begrænses til grove tilfælde. Denne mulighed for at begrænse til grove tilfælde er ikke tidsbegrænset.